

מן:

עין משפט
גר מצוה

ל' א מ"י פ"ב מהלכות
 פירובין הל"ה עמג
 עשין א טור שו"ע א"ח
 סימן שסא סעיף ב:
 ל' ב מ"י שם וטוש"ע שם
 סעיף ג:

דבינו חנואל

[illegible]

הדר פרק ששי עירובין

מלחמה לאו דאמת בשבתא. להכי חשיב אין מערבין אפי' עירובי מאתמול לפי שאין הנכרי אוסר כי ילימיה כרבי יהודה מכל מקום שבח הנכרי נחטט העירוב לגמרי ושבו אינו חוזר לתקומתו אלא ע"פ שחזרו ושכרו ממנו אסורין ואין מערבין קרינא ביה: **מלחמה** ודאמת בשבתא.

אלא לאו דאתא בשבתא וקתני אסורין ואין מערבין אין מבטלין שמע מינה ^א אמר רב יוסף לא שמעי' לי הא שמעתא ^ב אמר ליה אביי את אמרת ניהלן ואהא אמרת ניהלן דאמר ^ג שמואל אין ביטול רשות מחצר לחצר ואין ביטול רשות בחורבה ואמרת לן עלה כי אמר שמואל אין ביטול רשות מחצר לחצר לא אמרן אלא שתי חצירות ופתח אחד בנייהן אבל זו לפנים מזו מתוך שאוסרין זה על זה מבטלין ^ד אל אנא אמינא משמיה דשמואל הכי ^ה והאמר שמואל אין לנו בעירובין אלא כלשון משנתנו אנשי חצר ולא אנשי חצירות אמר ליה כי אמרת לן אין לנו בעירובין אלא כלשון משנתנו אהא אמרת לן ^ו שהמכבי לחצירות כחצר לבתים גופא אמר שמואל אין ביטול רשות מחצר לחצר ואין ביטול רשות בחורבה ^ז ורבי יוחנן אמר ^ח שש ביטול רשות מחצר לחצר ויש ביטול רשות בחורבה וצריכא דאי אשמעינן מחצר לחצר בהא קאמר שמואל משום דהא תשמישתא לחוד והא תשמישתא לחוד אבל חורבה דתשמישתא חרד לתרוייהו אימא מודי ליה לרבי יוחנן וכי אתמר בהא כהא קאמר רבי יוחנן אבל בהך מודי ליה לשמואל צריכא אמר אביי דאמר שמואל אין ביטול רשות מחצר לחצר לא אמרן אלא בשתי חצירות ופתח אחד בנייהן אבל ב' חצירות זו לפנים מזו מתוך שאוסרין מבטלין רבא אמר אפילו שתי חצירות זו לפנים מזו פעמים מבטלין ופעמים אין מבטלין כיצד נתנו עירובין ^ט בחיצונה ושכח אחד בין מן הפנימית ובין מן החיצונה ולא עירב שתיהן אסורות נתנו עירובין בפנימית ושכח שתיהן אסורות נתנו עירובין בחיצונה ושכח אחד הלא עירב שתיהן אסורות האי רב פנימית ליתא לערובייהו גבייהו ליבטיל לבני לחצר האי בר חיצונה למאן נבטיל ליבטיל סרה עלייהו ליבטיל לבני פנימית אין ביטול בפנימית ושכח אחד מן הפנימית ולא עירב למאן נבטיל ליבטיל לבני הפנימית איכא לבני חיצונה אין ביטול רשות מחצר לחצר

והרגילו עירונן להחשב כדיויר פנימית ואוסרין עליהם משום שהיא רגל האסורה במקומה בשביל במקומה האולי והרגילה העירוב שם ומודה שמואל צאק דמנעלין אותו הרגל שהרגילו עירונן לחון **האי בר פנימית**. ששם ולא נמן בעירוב לחאן ניבעלי: **ליבעלי לגבי פנימית**. רשות חזירי דמייכו פנימית מפני דריסת רגלו של זה האסורה במקומה: **ליסא לעירוביהו גביהו**. ולכשיעלה מן המזונה הרי הן כלל ולא דריסת רגלו לגבי מזונה ורשות לגבי מזונה דאסתכלי ניה לגמרי והרי כולן מותרין: **אין ביטול רשות** ואע"ג דאסר עליהו. ואי קשיא ליבעלי בני פנימית רשות חזירין לגבי האי דלא עירב ייחא הוא רגל המותר והוא משמרי מזונה לאו מילתא היא דהא דכיון דבעלי רשומיהו לגביהו הוה להו חזירו רגל האסורה מזונה ואין אסורין ואסרי המזונה אע"ג דעירבו צדקה לא צטלי עירוביהו מרי אסתכלין להו מראשית דפנימית לחאן מ"מ דריסת רגל ים להן פנימית ומזונותו וא"מ יבעלו ק"ו דריסת רגל חזירין לאו ביטול רשות **עלה**. שהרי בטל העירוב בשביל זה והוא לה פנימית רגל האסורה במקומה ליתיה לעירובה לגבה: **לי** **האי בר פנימית** לחאן **ניבעלי בו** איכא מזונה דאסרה **עלה**. שעיירב מזניה למוסד: **אין ביטול רשות** ממנו חזר וזו לבן אחרת כיון דפנימית אסורה מזונה ניה אסורה מפני רגל האסורה במקומה שאף

יעול רשות לא תקון אלא היכא דחו
 שמואל דאמר בשמי חזירות וז' לפנים
 חזירות: אם אמרת יעקבן. רב יוסף
 היה אבי חזירות: אמר ביכול רשות
 חזורה. בית מבאן וביית מבאן
 חזורה ביניהן ובי' הבתים פתחים
 והאסור להשתמש בה אלא"כ עירבו
 וכן מבטלין רשותן וזה לה להחריב
 מה האחד להבנים ולהוציא מביתו
 חזרה דלא שרי רבנן ביטול רשות
 אלא כחצר שלמני הבית דלקילו בה
 ובגין דהוי עיקר תשמישותיה תסם:
סוד שאוסרין. שני פנימיה על בני
 יצואה משום דריסת הרגל מבטלין
 להם דריסת רגלם אם לא עירבו
 שני פנימיה אפילו בעמזה דהיא שלא
 האוסרה במקומה ואוסרת שלא
 במקומה עד שבתכל: אלא אמר
 ר' שמעון **האוסרין** רבנן: ואסרין

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה נחם עירון
(ב) שביטין המהיר
(ג) יום' ד"ה
(ד) נחמו וכו' בסוף פירקין.
(ה) דף עד ע"א:
(ו) ד"ה כ"ד וכו' כה"ה
(ז) הכי לקמן. כ"ב ריש דף
(ח) ד"ה נחמו וכו'
(ט) אלן ויהא הוא רגל
והתר במקומו ורגל
היה: (ס) ד"ה לנעיל וכו'
למה נמי אסירי במקומו:

גליון הש"ס

ש' ור"י אסתר יש ביטול
שמות מתצטרף לחציה. ע"ל
פ סד ע"ה תוספות ד"ה
לס סד:

מוסף רש"י

[illegible]

זהו: **ספיין אסורום**. ולא מהני לה
 ויטול וטעמא מפרש לקמן ואיל:
ספיין עירוב פנימיים. בני חלוט
 וזולתין עירוב פנימיים (א) הממירין לתחין
 מתנייהו לתוך הפנימיים: **ספיין**
אסורום. עלין ביטול מועיל: **פנימים**
ואסורם. אין ידי ביטול שביטלו להן
 וזמן בני חלוט שמתן עירובן לתוסה
 הוא דשכח ולא עירב ואסרתם שלא
 הפעמיים ומתסרתם פנימים לעלמא:
 מיהא שריא לעלמא וחלוטא פנימים:
 מיהא ויבין ואסרין וזל על ר: **לניטיל**.
 מבן חצר וזל לבן חצר אחרת לשמואל
 מקומו דהא יחיד הוא וחליט אוקר על
 וקומה דתנן? נמנו לרשון הוא
 וזהו דלא דחין לתרשות להוציא מבתימא:
 מתר לתר: **איבי פנימים דאסרם**
טיל לבני פנימים. אף לבני פנימיים:
מתר לתר. כלומר אין ביטול רשות
 ורת עליה ועוד שאין עירובה אכלא:
 שכן

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones